

Senki sem lehet próféta a saját hazájában!..., tartja a mondás, melynek eredete erre a bibliai helyre utal természetesen. Igazán? Ebbe bele kell törődni? Ez egy lehetetlen küldetés?

Igen, ez a feladat nagyságrendekkel nehezebb feladat, mert ugye egy messziről jött ember azt mond, amit akar... Nehéz ellenőrizni a hitelességét és nincsenek, vagy sokkal kevésbé vannak a hallgatóságában előítéletek is, pont azért, mert ismeretlen. Nem befolyásolhatnak bennünket ezek a nehezen félretehető tényezők (előélete, munkássága, családi, baráti kapcsolatai, egzisztenciális helyzete), maximum a külső megjelenése, egyébként meg teljesen tiszta lappal indul a hazai „versenyzővel” szemben.

Természetesen ennek az idegennek a „versenyelőnye” mindössze addig tart, míg őt is meg nem ismeri a hallgatóság, és nem találunk benne valami kivetnivalót. Legyen az csak a családunk, közösségünk, barátaink, munkatársaink, akik előtt nap mint nap „bizonyítanunk” kell hitelességünket, hozzáértésünket, bölcsességünket, nem könnyű.

Hiszen 99 jó döntéssel sem biztos, hogy tudunk egalizálni akár csak egyetlenegy botlást is. Ez utóbbira valamiért sokkal fogékonyabbak vagyunk, sokkal maradandóbb nyomokat hagy bennünk, és főleg nagyobb a hírértéke, ahogy egy kapitális futballbírói ítéletet is hiába követ 99 tökéletes... azt a bírót már leírták, elmeszelték... A bírók és mi is – Jézussal ellentétben – emberből vagyunk..., hitünket és meggyőződésünket csak a nagyon következetes és mindinkább Jézushoz hasonlítani akaró életvitelünk teheti hitelessé, példaértékűvé saját házunk táján is. Azaz hiszem, hogy a fentebb boncolgatott nehézségek ellenére a próféta szerepet mindenkinek a saját maga környezetében kell beteljesítenie, napról napra, mert ez aztán az igazi kihívás...!

Németh László, Sopron